

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 204/2025-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára a Petra Straku (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Namirom Alyasrym, PhD., advokátom, Štúrova 43, Nitra, proti upovedomeniu Krajskej prokuratúry v Trnave č. k. 2Kn 38/24/2200-4 z 26. februára 2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 9. apríla 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) upovedomením krajskej prokuratúry označeným v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ zároveň navrhuje napadnuté upovedomenie krajskej prokuratúry zrušiť a vec jej vrátiť na ďalšie konanie a priznať mu náhradu trov konania.
2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ bol 9. júna 2022 napadnutý cudzím psom a v procesnom postavení oznamovateľa podal 10. júna 2022 na obvodnom oddelení Policajného zboru Piešťany trestné oznámenie vo veci podozrenia zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví, ktorého sa mala dopustiť [REDAKOVANÉ] zodpovedajúca za útočiaceho psa.
3. Poverený príslušník obvodného oddelenia PZ po prešetrení veci zistil, opierajúc sa o odborné vyjadrenie MUDr. Pamulu z 15. júla 2022, že nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku, a uznesením z 29. septembra 2022 rozhodol o odovzdaní veci správneho orgánu na prejednanie priestupku. Znalec v odbornom vyjadrení konštatoval, že práceneschopnosť oznamovateľa (sťažovateľa) nedosahovala dobu prevyšujúcu sedem dní. S uvedeným záverom znalca sa sťažovateľ nestotožnil, a preto podal proti predmetnému

uznesení povereného príslušníka PZ sťažnosť, ktorú prokurátor Okresnej prokuratúry Piešťany uznesením z 9. novembra 2022 ako nedôvodnú zamietol.

4. Sťažovateľ, presvedčený, že ním utrpená ujma na zdraví dosahovala závažnosť ublíženia na zdraví, si dal znalcom MUDr. Suchánekom vyhotoviť znalecký posudok datovaný 17. júla 2023, z ktorého vyplýva, že práceneschopnosť sťažovateľa trvala pätnásť dní a jeho zranenie predstavuje „stredne ťažké zranenie“, preto aj doba liečenia bola dlhšia ako samotná práceneschopnosť. Sťažovateľ podaním z 30. augusta 2023 predložil predmetný znalecký posudok prokurátorovi okresnej prokuratúry, ktorý vec postúpil obvodnému oddeleniu PZ.

5. Zástupca riaditeľa obvodného oddelenia PZ vyrozumiením z 20. septembra 2023 sťažovateľovi oznámil, že Mestská polícia Piešťany ukončila predmetné priestupkové konanie 29. novembra 2022 uložením blokovej pokuty 20 eur majiteľke psa. Vzhľadom na to zároveň sťažovateľa upovedomil, že poverený príslušník obvodného oddelenia PZ jeho podanie z 30. augusta 2023 a jeho návrh na vykonanie dôkazov alebo ich doplnenie vyhodnotil ako duplicitné trestné oznámenie, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté postúpením na prejednanie priestupku a uvedené priestupkové konanie už tiež bolo skončené.

6. Sťažovateľ podaním z 30. novembra 2023 požiadal okresnú prokuratúru o vykonanie dozoru a preskúmanie zákonnosti postupu policajta, uvádzajúc, že podaním z 30. augusta 2023 predložil nový dôkaz (znalecký posudok MUDr. Sucháneka) do pôvodného konania, ktorým sa vyvracia nesprávny odborný záver znalca MUDr. Pamulu, a trvajúc na tom, že zistený skutkový stav veci odôvodňuje začať trestné stíhanie pre prečin ublíženia na zdraví.

7. Po preskúmaní veci prokurátor okresnej prokuratúry upovedomením z 15. januára 2024 sťažovateľovi oznámil, že postup policajta bol zákonný a dôvodný a v podstatnom poukázal na odborný záver znalca MUDr. Pamulu, že predĺženie doby liečenia bolo spôsobené liečbou krčnej chrbtice, na ktorej sa nachádzajú degeneratívne zmeny, ktoré boli prítomné u sťažovateľa aj pred predmetným zranením a nemajú s ním priamu súvislosť. Ďalej prokurátor uviedol, že aj zo záverov znalca MUDr. Sucháneka vyplýva, že na podklade týchto degeneratívnych zmien chrbtice mohlo dôjsť a asi a došlo k výrazne väčším ťažkostiam, ako keby sťažovateľ tieto zmeny nemal. Prokurátor okresnej prokuratúry s poukazom aj na zásadu *in dubio pro reo* uzavrel, že postup policajta bol správny a jeho rozhodnutie bolo riadne odôvodnené, a preto ani po vyhodnotení dodatočne predloženého dôkazu nebol dôvod na jeho zmenu, a žiadosť sťažovateľa tak treba považovať za nedôvodnú.

8. Sťažovateľ podaním z 26. januára 2024 adresovaným nadriadenej prokuratúre požiadal o preskúmanie zákonnosti v predsúdnom trestnom konaní a domáhal sa, aby vo veci bolo začaté trestné stíhanie pre prečin ublíženia na zdraví. Prokurátor krajskej prokuratúry po preskúmaní veci napadnutým upovedomením sťažovateľovi oznámil, že upovedomenie prokurátora z 15. januára 2024 je zákonné a správne, a aj keď nie so všetkými argumentmi súhlasí, nemení to záver, že vo veci boli podaním napadnuté rozhodnutia orgánov činných v trestnom konaní vecne správne, zákonné a v potrebnom rozsahu aj odôvodnené. Z tohto dôvodu mu oznámil, že týmto považuje jeho žiadosť za vybavenú. Napadnuté upovedomenie krajskej prokuratúry bolo sťažovateľovi doručené 12. marca 2024.

II.

Argumentácia sťažovateľa

9. Proti napadnutému upovedomeniu krajskej prokuratúry podal sťažovateľ túto ústavnú sťažnosť, argumentujúc, že na jeho rozsiahlu skutkovú a právnu argumentáciu ako oznamovateľa reagoval prokurátor krajskej prokuratúry mimoriadne stroho a arbitrárne. Napadnuté upovedomenie považuje za nepreskúmateľné a nedávajúce odpovede na kľúčovú otázku, či bolo preukázané naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu ublíženia na zdraví. Podľa sťažovateľa už len skutočnosť, že prokurátor krajskej prokuratúry explicitne uvádza, že nie so všetkými argumentmi podriadeného prokurátora súhlasí, si vyžaduje ich konkretizáciu a hlbšiu analýzu, tak aby bol „*unesený záver o správnosti a zákonnosti jeho upovedomenia*“. Sťažovateľ považuje postup orgánov činných v trestnom konaní, keď nezačali trestné stíhanie, za nesprávny a namieta, že ani preskúmaním tohto postupu zo strany krajskej prokuratúry nebola zjednaná náprava. V podstatnom tvrdí, že ako poškodenému trestným činom v procesnom postavení oznamovateľa mu bolo odopreté právo na inú právnu ochranu.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

10. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

11. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť ide vtedy, keď napadnutým postupom alebo napadnutým rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú preto možno považovať ústavnú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (III. ÚS 198/07, I. ÚS 348/2019). K iným dôvodom, ktoré môžu zakladať záver o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti, nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci, posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (I. ÚS 165/2015).

12. Argumentačným východiskom sťažovateľa je jeho námietka, že orgány činné v trestnom konaní nesprávne vyhodnotili závažnosť jeho zranenia, nezačali trestné stíhanie vo veci, okresná prokuratúra tento postup odobrila a následne krajská prokuratúra v napadnutom upovedomení náležite neodôvodnila, v čom vidí správnosť tohto postupu.

13. Napadnuté upovedomenie krajskej prokuratúry treba posúdiť v spojitosti s upovedomením okresnej prokuratúry, ktorá poukázala aj na to, že skutočnosť, že bol sťažovateľ zhodený na zem psom, vyplýva iba z výpovede jeho samotného a túto udalosť nevideli žiadne ďalšie osoby, ktoré boli prítomné na mieste skutku v čase jeho spáchania, a teda ďalším dokazovaním sa nepodarilo túto okolnosť verifikovať. Vykonaným dokazovaním tiež nebolo preukázané, že by zranenia sťažovateľa boli spôsobené nedbanlivostným konaním [REDAKOVANÉ] (psa mala riadne pripútaného na vôdzke, tá sa uvoľnila z postroja a pes sa rozbehol smerom k psovi sťažovateľa, ktorého napadol, tomu však predchádzal náraz útočiaceho psa do osoby sťažovateľa, v dôsledku čoho spadol na zem). Prokurátor okresnej prokuratúry poukázal aj na to, že samotný sťažovateľ mal pri útoku psa vystriekať na tohto obranný sprej a následne ho bodat' vreckovým nožom, čo bolo v rámci (iného) trestného konania vedeného proti sťažovateľovi vyhodnotené ako konanie v krajnej núdzi.

14. Krajská prokuratúra v napadnutom upovedomení uviedla, že po preskúmaní kompletného spisového materiálu (vyšetrovacieho spisu obvodného oddelenia PZ a na vec sa vzťahujúceho dozorového spisu okresnej prokuratúry) nebolo v postupe povereného príslušníka obvodného oddelenia PZ a podriadeného prokurátora zistené porušenie zákona v neprospech sťažovateľa.

15. Stotožňujúc sa so závermi orgánov činných v trestnom konaní, prokurátor krajskej prokuratúry poukázal na ich správny postup, keď vyhodnotili jednotlivé dôkazy, a to znalecký posudok MUDr. Suchánka a odborné vyjadrenie MUDr. Pamulu, ktoré ako listinné dôkazy majú rovnakú váhu tak vo vzájomnej súvislosti, ako aj posúdením so všetkými ostatnými vykonanými dôkazmi.

16. Možno prisvedčiť názoru sťažovateľa, že napadnuté upovedomenie krajskej prokuratúry je svojím rozsahom stručné, ale posúdenie toho, či je dôvod na začatie trestného stíhania alebo je potrebné prijať iné rozhodnutie v trestnom konaní, je vo výlučnej právomoci orgánov činných v trestnom konaní. Ústavnému súdu ako nezávislému súdnemu orgánu ochrany ústavnosti nepatrí preskúmať ich rozhodnutia a postupy, pokiaľ namietané porušenie zákonnosti nemá súčasne za následok aj porušenie základného práva alebo slobody.

17. Z doktríny ústavného súdu vyplýva, že ústavou zaručené subjektívne právo fyzickej osoby alebo právnickej osoby na to, aby bola iná osoba trestne stíhaná, resp. aby určité konanie bolo právne kvalifikované ako konkrétny trestný čin, neexistuje (II. ÚS 139/2018, I. ÚS 539/2017).

18. Ani z čl. 6 dohovoru (pokiaľ je jeho aplikovateľnosť založená na „trestnom obvinení“ inej osoby) poškodenému nevyplýva v trestnom konaní právo na začatie a vedenie trestného stíhania proti niekomu (pozri rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva vo veciach Helmers v. Švédsko z 29. 10. 1991, § 29; Perez v. Francúzsko z 12. 2. 2004, bod 70).

19. Ústavný súd už opakovane vyslovil, že vymedzenie trestného činu, stíhanie páchatel'a a jeho potrestanie je vecou vzťahu medzi štátom a páchatel'om trestného činu. Štát prostredníctvom svojich orgánov rozhoduje podľa pravidiel trestného konania o tom, či bol trestný čin spáchaný a kto ho spáchal. Účelom tohto procesu je prioritne osvedčenie tohto vzťahu medzi páchatel'om a štátom a ochrana celospoločenských hodnôt, a nie bezprostredná ochrana individuálnych subjektívnych hmotných práv oznamovateľa trestného činu (sťažovateľa).

20. Ústavnému súdu je zrejmé, že sťažovateľ vyjadruje nespokojnosť s tým, ako sa orgány činné v trestnom konaní vysporiadali s jeho trestným oznámením, preto dodáva, že právo fyzickej osoby

na začatie trestného konania proti označenej osobe na základe podaného trestného oznámenia nepatrí medzi základné práva a slobody podľa druhej hlavy ústavy a ani ho nemožno odvodiť z niektorého zo základných práv alebo slobôd (II. ÚS 42/00).

21. Skutočnosť, že trestné oznámenie a následná žiadosť sťažovateľa o preskúmanie zákonnosti neboli vyhodnotené v súlade s jeho predstavou, nie je relevantným dôvodom na konštatovanie porušenia jeho uvedených základných práv a slobôd. Názor sťažovateľa odlišný od toho, ktorý v tejto veci zaujala krajská prokuratúra, nemôže viesť k záveru, že napadnuté upovedomenie krajskej prokuratúry je z ústavného hľadiska neakceptovateľné, prípadne neudržateľné a nezakladá ani oprávnenie ústavného súdu nahradiť právny názor krajskej prokuratúry svojím vlastným (III. ÚS 459/2021).

22. Vzhľadom na uvedené ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

23. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku stratilo opodstatnenie rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľa uplatnených v petite jeho ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. apríla 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu